

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Tør end Nogen ihukomme

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Tør end Nogen ihukomme", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid62264/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Rorer du blot Sønnen af Hans Klæde,
Karsk igjen du reiser dig med Glæde!

9 Derfor smiler, *Zions Døttre* smaal
Smiler sødt igjennem Taare-Duggen!
Snart med Glæde I skal Harpen slaae,
Zions Sang skal klinge over Vuggen,
Tone skal det under klaren Sky:
Guddoms-Barnet er os født paany!

10 Ja, den Gamle skal med Moder-Glæde
Snart forglemme al sin Angst og Nød,
Naar i Høie-Loft paa Dronning-Sæde
Borne-Børn hun vugger i sit Skjød,
Synger jublende med Fryd: tilvisse,
Det var *Herren selv*, som gav mig Disse!

No. 13.

1 Tør end Nogen ihukomme
Hjertets søde Morgen-Drøm,
Mindes, trods al Verdens Domme,
Zion med en Taare-Strøm!
Mægter Nogen end at stemme
Harpen dybt til Orgel-Klang,
Vover Nogen end at nemme,
End at kvæde *Zions Sang*?

2 Ja, saalænge Hjertet banker
Kiærlig i en Christen-Barm,
Rinder og med Himmel-Tanker
Over *Zion Taaren* varm,
Og saalænge for Guds Throne
Høres Seraf-Harpens Klang,
Skal i Christi Kirke tone
Taareblandet *Zions Sang*.

3 Trodser kun, I Kirke-Fiender!
Larmer kun, I Edoms Børn!
Laver kun, mens Taaren rinder,
Gæstebud til Ulv og Ørn!
Tone over eders Grave
Skal dog Zions Fryde-Sang,
Og er Harpen i Ulave,
Læmpes til Basune-Klang!

4 Samler eder tæt om Bjerget,
Alle Zions Døttre smaa!
Har end Fienden Sletten hærget,
Herrens Bjerg han lod dog staae;
Blev end Steen paa Steen ei levnet,
Hjørne-Stenen laae dog fast,
Er urokkel og urevnet,
Mod den alle Vaaben brast!

5 Taare-Sky! ei saa du hænge
Over Bjerget sortegraal
Skil dig ad, lad Straalen trænge
Ud dog under dunkle Braa,
Saa vi skue den Skyklædte,
Med sin favre Regnbu-Krands!
I et Øie bedre stædte
Herren aldrig Sole-Glands.

6 Da skal løses brat vor Tunge,
Som forstammed under Graad,
Sødt om *Ædel-Stenen* sjunge,
Som det var Guds vise Raad
Til en Grundvold god at lægge
I det stolte Zions-Slot,
Som har Himlen til sit Dække,
Guds Eenbaarne til sin Drot!

- 7 Ja, paa *Ham* vi kaste Sorgen,
Som og Synden for os bar,
Høit om Syllen og om Borgen
Sjunge vi med Stemme klar,
Og i Herrens Vingers Skygge,
I en gylden Alten-Stund,
Under Sang vi atter bygge
Paa den gamle Klippe-Grund!
- 8 Ei skal Zions Borg sig høine
Denne Gang med Spir og Taarn,
Hytteløvt, i Verdens Øine,
Bygges nu imod tilforn,
Saa os efter *Ham* vi føie,
Som har sagt, Han vilde bœ,
Hvor sig Stjerner for *Ham* bœie,
Og hvor bløe Klær-Minder grœe.
- 9 Huset med de høie Saie
Tømres kun af Skaber-Haand,
Maa fra Himmelen neddale,
Som til Støvet Herrens Aand!
Vi af bløde Bøge-Stammer,
Under Nattergale-Sang,
Bygge kun et Gæste-Kammer
Til en himmelsk Alter-Gang!
- 10 Verdens Vise, Jordens Bolde,
Vil vor Hytte vel forsmæe,
Men den *Største* vil dog holde
Nadver i den ringe Vraa;
Tidlig Han sig myg har krummet
Barneglad i Moder-Skiød,
Han som laae i Krybbe-Rummet,
Bryde vil i Hytten Brød!

11 Thi skal Herligheden vorde
Større i vort Bonde-Huus,
End i Det med Borge-Gaarde,
Som nu sjunket er i Gruus!
Hans er Sølv, Hans er Guld,
Meer end Guld er *Herrens Fred*,
Den er Himmel-Glæds i Muldet,
Den skal vi forklæres ved!

No. 14.

- 1 O store Gud! vi love Dig
Af Hjertens Grund evindeligt
- 2 I Naade seer Du til os ned,
Og evig er din Miskundhed!
- 3 Lov-Sangen fra den frelste Jord
Sig blande med dit Engle-Chor!
- 4 Ja, Adams Æt istemmer glad
Cherubers og Serafers Kvad:
Hellig, Kiærlig, Stærk og Viis!
Evig Ære, Lov og Priis,
Alle vide Vegne fra,
Være Dig! Halleluja!
- 5 Du skabde Himlen underskøn,
Og i dit Billed Støvets Søn!
- 6 Du styrted Aanden stolt i Hu,
Det faldne Støv opreiste Du!
- 7 Propheters og Apostlers Chor
Lovsynger høit dit Naades-Ord,
Martyrer vidne uden Svig,
Det saligt er at døe for Dig!